

วรัลักษณ์ ทิพย์อักษร 2554: การปรับตัวของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำต่อปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง กรณีศึกษา : ผู้เลี้ยงกุ้งขาวแวนาไม อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการประมง) สาขาวิชาการจัดการประมง
ภาควิชาการจัดการประมง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธี แก้วเนิน, Ph.D. 100 หน้า

จากการศึกษาที่ตั้ง จำนวนและพื้นที่บ่อเลี้ยงกุ้งขาวแวนาไมในอำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่อาจได้รับผลกระทบจากปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง โดยมีอัตราการกัดเซาะคงที่ 10 เมตรต่อปี โดยใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ศึกษาตั้งแต่บริเวณชายฝั่งจนถึงถนนทางหลวงหมายเลข 4231 และ 4013 พบว่าในปี พ.ศ. 2548-2558 คาดว่ามีบ่อเลี้ยงกุ้งที่ได้รับผลกระทบร้อยละ 11.96 คิดเป็นร้อยละ 14.09 ของพื้นที่ทั้งหมด มูลค่าความเสียหายสะสมของผลผลิตคิดเป็น 89 ล้านบาท พ.ศ. 2559-2568 คาดว่ามีบ่อเลี้ยงกุ้งที่ได้รับผลกระทบร้อยละ 59.6 คิดเป็นร้อยละ 52.35 ของพื้นที่ทั้งหมด มูลค่าความเสียหายสะสมของผลผลิตคิดเป็น 331 ล้านบาท และ พ.ศ. 2569-2578 คาดว่ามีบ่อเลี้ยงกุ้งที่ได้รับผลกระทบร้อยละ 100 คิดเป็นร้อยละ 100 ของพื้นที่ทั้งหมด มูลค่าความเสียหายสะสมของผลผลิตคิดเป็น 633 ล้านบาท จากนั้นจึงทำการศึกษาเกษตรกรที่มีบ่อเลี้ยงกุ้งอยู่บริเวณชายฝั่งจนถึงถนน โดยใช้แบบสอบถามและการประชุมกลุ่มย่อยกับเกษตรกรจำนวน 31 ราย พบว่าตัวอย่างเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 90.3 ประสบกับปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและมีเกษตรกรเกินกว่าครึ่งคิดเป็นร้อยละ 60.71 มีพื้นที่ถูกกัดเซาะไปแล้ว ในส่วนของการปรับตัวของเกษตรกรพบว่าเกษตรกรและชุมชนมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งเพียงร้อยละ 51.6 เท่านั้น

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก